

کودکان افغان، قربانیان یازده سال اشغال و چپاولگری

یازده سال از اشغال کشور ما توسط امپریالیست های امریکایی و ناتو می گذرد. در این یازده سال استعمارگران، دولت پوشالی، طالبان و جهادی ها با جنایات بی شمار، زندگی را بر کودکان طبقات زحمتکش ما دوزخ ساخته اند. امریکایی ها و غارتگران ناتو کودکان ما را در بمباران و گلوله به خاک و خون می کشند؛ طالبان فاشیست با شست و شوی ذهنی و تهدید، یا آنان را برای انتحار می فرستند و یا هم در انتحار می کشند؛ جهادیان جنایت پیشه کودکان را اختطاف و مورد تجاوز جنسی قرار می دهند و چپاولگران دولت پوشالی، آنان را به زائده های خیابانی مبدل کرده و یا هم به اردوی بردگان سوق می دهند.

قتل، کشتار، تجاوز جنسی، اختطاف، بیماری، تگدی و بردگی کودکان داغ های ننگینی است که ماهیت استعمار و اسارت کشور ما را به خوبی نشان می دهد. در کشوری که کودکان آن به خاطر بیماری اسهال جان های شیرین شان را از دست می دهند، پنج ملیون کودک از رفتن به مکتب محروم هستند؛ تجاوز بر کودکان 28 درصد سالانه افزایش یافته است؛ 1.9 ملیون مصروف کارهای شاقه هستند، 50 هزار کودک برده کوره های خشت پزی در اطراف کابل هستند، ملیون ها تن دیگر گرسنه می خوابند و هزاران تن معتاد می باشند؛ صدها هزار کودک در میان زباله ها به دنبال لقمه نانی سرگردان هستند، و... سیمای جنایتبار استعمار را آشکار می سازد، استعماری که با بدترین جنایت به پیش می رود. این استعمار برای مشاطه و آرایش سیمای خونین خود، ده ها نهاد دفاع از حقوق کودک را به کار انداخته است و ملعبه هایی را به این و آن کاخ دعوت می نماید تا بر دالرها و یوروهای امپریالیستی خم شده، سخن از نجات و حقوق کودک بزنند!!!

افزایش روز افزون کودکان خیابانی، کودکان کارهای شاقه، کودکان اعتیاد و بیماری، کودکان اختطاف و تجاوز جنسی که از طبقات نادار جامعه سر بر می آورند، اگر از یک طرف ماهیت و مضمون جنایتکارانه سیاست های امپریالیستی را نشان می دهد، از طرف دیگر بازار «جامعه مدنی» را گرم ساخته، گردانندگان انجوهای استعماری در رقابت دلربایی «دونرها» قرار گرفته، با پروژه هایی به شدت ارتجاعی و استعماری بر آتش کینه و خشم کودکان ما آب سرد می ریزند.

سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که استعمارگران امپریالیست و عمال داخلی آنها، فاشیست های مذهبی جهادی و طالبی و انجوهای غارتگر که از دشمنان سرسخت کودکان بخصوص کودکان طبقات تهیدست جامعه ما به شمار می روند؛ هرگز نمی توانند به کودکان معصوم کشور ما رفاه و خوشبختی بیاورند و بر لب های زخم خورده و ترکیده شان لبخند جاری سازند. تنها با سرنگونی تمام استعمارگران و دژخمیان داخلی و چوکره های انجویی آنان می توان این نسل رنج و خون را به گردان پیشاهنگ رهایی بخش مبدل کرد، در قلب آنان شعله های عشق و امید را فروزان و بر لب های شان لبخند را جاری ساخت.

مرگ بر امپریالیزم

در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

5 قوس 1391